

antifa-i.gr

antifa [i]

έντυπο δρόμου, #18, δεκέμβρης'14

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ
ΑΔΕΡΦΙΑ ΤΑΞΙΚΑ

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ

Στις 3 Νοέμβρη δικάζονται στην Αθήνα 65 μετανάστες γιατί έπραξαν το αυτονόητο: εξεγέρθηκαν στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Αμυγδαλέζας διεκδικώντας την ελευθερία τους. Το μόνο τους σ«έγκλημα» ήταν ότι δεν είχαν χαρτιά. Ουσιαστικά αποτελεί «έγκλημα» η ίδια τους η ύπαρξη. Χτυπημένοι από την πείνα, της διώξεις και τους πολέμους (σε πολλούς από τους οποίους έχει βάλει το χεράκι του και το ελληνικό κράτος), άφησαν τον τόπο τους, τις οικογένειές τους, πέρασαν τα σύνορα, περπάτησαν χιλιόμετρα, στριμώχτηκαν σε βάρκες, είδαν συγγενείς και φίλους να πνίγονται. Όσοι γλίτωσαν κυνηγήθηκαν από τους συνοριοφύλακες, κάθε είδους μπάτσους και ναζιστικά τάγματα ανά την επικράτεια στην προσπάθειά τους να γλιτώσουν από τους εφιάλτες τους.

Πλέον έχουν να αντιμετωπίσουν τα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τα κολαστήρια του ελληνικού κράτους. Τα λεγόμενα «Κέντρα φιλοξενίας» που δεν είναι τίποτε άλλο από χώρους όπου στοιβάζονται μετανάστες υπό άθλιες συνθήκες, υφιστάμενοι πλήθος σωματικών και ψυχικών βασανιστηρίων, βασανιστήρια χωρίς ημερομηνία λήξης. [1]

Μιλώντας για τα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης (κέντρα κράτησης μεταναστών), κάνουμε λόγο για χώρους και χρόνους που έρχονται από τις πιο σκοτεινές στιγμές της ιστορίας. Απ' τα βρετανικά στρατόπεδα συγκέντρωσης στη Νότια Αφρική για τους Boers (1899-1902), στη Σπιναλόγκα, στα λοιμοκαθαρτήρια, στη φρίκη των ναζιστικών στρατοπέδων συγκέντρωσης και εξόντωσης, στα στρατόπεδα συγκέντρωσης στη Βοσνία, στο Γκουαντανάμο, τα ιστορικά παραδείγματα είναι παραπάνω από αρκετά. Πρόκειται για μια ειδική συνθήκη εγκλεισμού εκτός ποινικού δικαίου, καθώς δε λαμβάνει χώρο κάποιο έγκλημα. Ουσιαστικά, αποτελεί ένα μέσο που διαχρονικά χρησιμοποιείται από τα κράτη προκειμένου να ελέγξουν κομμάτια του πληθυσμού που βρίσκονται εντός της επικράτειας τους και έχουν στοχοποιηθεί ως «εχθρικά». Στην Ελλάδα, αποτελούν έναν ακόμα κρίκο στην αλυσίδα της κρατικής πολιτικής, που προσπαθεί όπως έχει ειπωθεί από τα πλέον επίσημα χείλη να κάνει «...το βίο των μεταναστών αβίωτο!». Η παρατεταμένη κράτηση -με το πρόσχημα της απέλασης- ουσιαστικά παρατείνει το βασανιστήριο, καλλιεργεί το φόβο και συνδέεται άμεσα με την ποινικοποίηση της μετανάστευσης και την πειθάρχηση της εργασίας.

Από την πλευρά μας, ως εκμεταλλευόμενοι, δεν έχουμε παρά να φωνάξουμε το αυτονόητο: την αμέριστη αλληλεγγύη μας στους αγωνιζόμενους μετανάστες. Την υλική και πολιτική μας στήριξη προς αυτούς που στοχοποιήθηκαν από το κράτος και τον ρατσιστικό εθνικό κορμό λόγω του χρώματος στο δέρμα τους και της κοινωνικής τους θέσης. Ανέναντι σε ένα καθεστώς που θέτει ολόκληρα κομμάτια της εργατικής τάξης, εν προκειμένω τους μετανάστες, σε διαρκή και βασανιστική ομηρία, που προσφέρει το ιδεολογικό πέπλο και τους υλικούς όρους για τη διενέργεια πογκρόμ και ρατσιστικών επιθέσεων, που εξασφαλίζει στα αφεντικά την εκμετάλλευση με μεσαιωνικούς όρους των μεταναστών εργατών οφείλουμε να αντιπαρεθεθούμε δυναμικά με οδηγό τη ταξική-διεθνιστική αλληλεγγύη. Η στήριξη των εξεγερμένων της Αμυγδαλέζας αλλά και η στήριξη κάθε πράξης αντίστασης των μεταναστών, εντός και εκτός των στρατοπέδων, συνιστά ένα από τα πεδία που θα αποδειχτεί αν οι διακηρύξεις μας «...για ένα κόσμο ελευθερίας και ισότητας, χωρίς σύνορα και πατρίδες» αποτελούν πεδίο καθημερινού αγώνα ή κούφια λόγια.

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΔΕΡΦΙΑ ΤΑΞΙΚΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ

¹ Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, με μία άκρως ρατσιστική εισήγηση προτείνει την επ' αόριστον κράτηση για κάθε μετανάστη, είτε έχει περάσει το 18μηνο κράτησης (που ήταν μέχρι πρόσφατα το ανώτατο επιτρεπτό όριο για οποιονδήποτε κατηγορούμενο) είτε όχι, μέχρι να «συνεργαστεί» με τις αρμόδιες αρχές για την εκτέλεση της πράξης επιστροφής ή απέλασής του.

-Την παρασκευή 31/10 πραγματοποιήθηκε μικροφωνική – συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Περιφέρεια Ηπείρου και μοιράστηκε το παραπάνω κείμενο.

-Στις 28/10 πραγματοποιήθηκε καφενείο οικονομικής ενίσχυσης, στον Α.ΚΟΙ.Χ.Ι, για την κάλυψη δικαστικών εξόδων των συλληφθέντων.

—MARTYΡΙΕΣ-Vol.-2—

Συνεχίζουμε σε αυτό το τεύχος, μία σειρά μαρτυριών μεταναστών, που περιγράφουν τις εμπειρίες τους από το πέρασμά τους στη «Δημοκρατική Ελλάδα». Πρόκειται για ανθρώπους που κατάφεραν να περάσουν στη δυτική Ευρώπη (συγκεκριμένα στην Ιταλία) όπου σε συνθήκες σχετικής ασφάλειας μπορούν πλέον να βγάλουν τις εμπειρίες τους προς τα έξω. Θεωρούμε αυτές τις ιστορίες πολύ σημαντικές γιατί μεταφέρουν τη βιωμένη εμπειρία των ανθρώπων που εμπλέκονται σε πρώτο πρόσωπο στον πόλεμο που έχουν εξαπολύσει οι κυρίαρχοι ενάντια στο παγκόσμιο προλεταριάτο. Εμπειρίες που δε μεταφέρονται από νούμερα και στατιστικές. Συγχρόνως, παρά την τραγικότητά τους, αναδεικνύουν την αποφασιστικότητα, την αγωνιστικότητα και την αξιοπρέπεια ενός κομματιού των εκμεταλλευόμενων που αρνείται να συμβιβαστεί μοιρολατρικά με το ζοφερό μέλλον που τους επιφυλάσσουν οι κυρίαρχοι.

Οι μαρτυρίες αντλήθηκαν από το έντυπο “Griot” που εκδίδεται από Ιταλούς και μετανάστες που συναντήθηκαν τη δομή της Μ.Κ.Ο. Civico Zero στο Σαν Λορέντσο της Ρώμης. Ευχαριστούμε την S. Για την παραχώρηση του υλικού.

Εis στο όνομα του Θεού

Έφυγα από την Τουρκία στις αρχές του 2012. Πέρασαμε το ποτάμι πάνω σε μία σαμπρέλα τη νύχτα. Έκανε κρύο και έβρεχε. Περπατήσαμε όλη τη νύχτα κάτω από τη βροχή μέχρι που φτάσαμε σε μία πόλη δίπλα στην Αλεξανδρούπολη, ήμασταν μούσκεμα και έκανε πολύ κρύο. Με το πρώτο φως της μέρας συναντήσαμε δύο ανθρώπους και τους είπαμε να καλέσουν την αστυνομία για να μας μεταφέρει στο κέντρο. Την επόμενη μέρα η αστυνομία αφού μας έβγαλε το χαρτί απέλασης μας έστειλε στη Αθήνα όπου βρήκα παιδιά από την πόλη μου. Ήθελα να φτάσω στην Ιταλία, μετά από μερικές βδομάδες ήρθαν τα λεφτά που μου είχαν στείλει από το Ιράν. Αλλά με εξαπάτησε κάποιος που μου πήρε τα 3000 ευρώ μου και εξαφανίστηκε. Δεν είχα φράγκο, πήγα στη Πάτρα όπου ζούσα στο εργοστάσιο σε δύσκολες συνθήκες. Η αστυνομία ερχόταν κάθε μέρα και έπαιρνε τα παιδιά και τα ξαναέστελνε στην Αθήνα. Όταν ερχόταν η αστυνομία τα παιδιά πηδούσαν από τα μπαλκόνια του εργοστασίου και έσπαγαν τα χέρια και τα πόδια. Μετά από 7 μήνες έπρεπε να αντιμετωπίσουμε μια άλλη καταστροφή, δολοφονήθηκε ένας έλληνας και για αυτό ήρθε η αστυνομία και μας είπε να εγκαταλείψουμε το εργοστάσιο. Ήμασταν περικυκλωμένοι από φασίστες που θέλανε να μπουέ μέσα αλλά η αστυνομία προσφέρθηκε να μας προστατέψει. Την άλλη μέρα η αστυνομία μας ανακοίνωσε ότι έπρεπε να μας ξαναστείλει στην Αθήνα και μετά από 2 βδομάδες που θα ηρεμούσε η κατάσταση μπορούσαμε να ξαναγυρίσουμε. Ένα μέρος από τα παιδιά παραδόθηκαν και κάποιους τους έστειλαν φυλακή και μετά από ένα μήνα τους άφησαν. Εγώ και κάποιοι άλλοι δε βγήκαμε από το εργοστάσιο. Αφού έφυγε ο κόσμος η αστυνομία μπήκε μέσα για να μας συλλάβει και χρησιμοποιούσε δακρυγόνα. Μερικοί από μας παραδόθηκαν αλλά εγώ και κάποιοι άλλοι πήγαμε στο λόφο και μείναμε κάποιες μέρες. Μετά από μερικές μέρες πήγαμε στο φανάρι και ενώ προσπαθούσαμε να ανέβουμε σε κάποιο φορτηγό μας περικύκλωσαν 30 φασίστες, εγώ και άλλα 3 παιδιά το σκάσαμε όμως τα υπόλοιπα παιδιά ήτανε περικυκλωμένα από τους φασίστες. Όταν ήρθε η αστυνομία τους απομάκρυνε και αργά το βράδυ τους άφησε. Μετά από 1 μήνα η κατάσταση ηρέμισε, εμείς κάθε μέρα πηγαίναμε στο φανάρι. Μετά από κάποιες μέρες ανεβήκαμε στην καρότσα ενός φορτηγού που ήτανε φορτωμένο με γασούρτι, ο φορτηγατζής δεν το κατάλαβε. Έκανε πολύ κρύο παρόλα αυτά άντεξα και μετά από 30 ώρες κατέβηκα. Ο έλληνας οδηγός μου πήρε όλα τα λεφτά και έφυγε. Μέσα σε ένα χρόνο είχα πολλές εμπειρίες, θετικές και αρνητικές και τώρα είμαι στο κέντρο ανηλίκων στην Ιταλία.

Sayed, 2012

Την Κυριακή 24/8 μέλη μια φασιστοπαρέας, η οποία αποτελείται από κάποιους νεαρούς στα Καρδαμίτσια, επέλεξαν να κατεβάσουν αντιφασιστικά- προπαγανδιστικά πανό (της πορείας ενάντια στην ορκωμοσία των φασιστών στο περιφερειακό συμβούλιο), με σκοπό να τα κάψουν στην πλατεία των Καρδαμιτσίων και να ανεβάσουν το κατορθωμά τους σε site και blog, που διαχειρίζονται αντίστοιχοι κουφιοκέφαλοι. Μέσα σε ένα 20λεπτο αντιφασίστες και αντιφασίστριες, οργανωμένοι και αποφασισμένοι βρέθηκαν στα Καρδαμίτσια με σκοπό να κάνουν σαφές πως οι φασιστομαγκιές δεν είναι μπέχο. Στην θέα των αντιφασιστών οι κατά τ'άλλα σφίχτες και σκληροί ακροδεξιό νεαροί έτρεξαν πιο γρήγορα από την ταχύτητα του φωτός. Άφησαν πίσω τους τα μηχανάκια, τα οποία και διαλύθηκαν και έτρεξαν να κλαψουρίσουν στο σπίτι της μαμάς αστυνομίας.

Ρεπορτερς από το αντιφασιστικό μέτωπο

<http://radio-i.org/index.php/topika/550-antifareporters.html>

Παρέμβαση πραγματοποιήθηκε από ομάδα περίπου 40 αντιφασιστών έξω από το μαγαζί h&m στην οδό Χαρ.Τρικούπη. Στα h&m εργάζεται ως σεκιούριτι ο Λευτέρης Τσιότας, ένας νεοναζί με πατέντα. Φιλαράκι με τον Κασιδιάρη, σημαιοφόρος δίπλα στην εξέδρα που μιλάει ο Μιχαλολιάκος στην εκδήλωση μίσους των Ιμίων και -προσφάτως- υποψήφιος περιφερειακός σύμβουλος στην Ήπειρο με την Ελληνική Αυγή.

Καθόλου δεν μας παραξένεψε η θέση του αυτή, καθώς ο Λευτέρης Τσιότας δεν είναι ανειδίκευτος στο μπατσιλίκι. Μπορεί τώρα να προστατεύει τα κέρδη των H&M, αλλά έως πρόσφατα προστάτευε, με άγρυπνο μάτι και τεντωμένο αυτί, τα λεφτά των τραπεζιτών. Το μόνο που νοσταλγεί από τη δουλειά στις χρηματαποστολές, είναι το αλεξίσφαιρο που τον έκανε να δείχνει αληθινός μπάτσος.

As θυμίσουμε όμως στον Λευτέρη πως είναι νεοναζί σε μια περιοχή που έχει πληρώσει βαρύ φόρο αίματος στο φασισμό: εξολόθρευση της εβραϊκής κοινότητας της πόλης, κάψιμο και δολοφονίες στα χωριά Ασπράγγελοι, Λυγκιάδες, Μουσιωτίτσα κλπ. Ο Λευτέρης όμως δεν έχει και αναστολές. Στοχοποιεί μετανάστες και πρόσφυγες, ενώ ο ίδιος κατάγεται και κατοικεί στη Νεοκαισάρεια, ένα χωριό που χτίστηκε από πρόσφυγες το 1925 και έδωσε μετέπειτα πολλά εργατικά χέρια στις φάμπρικες της κεντρικής Ευρώπης.

Να ξέρει όμως ο Λευτέρης, οι ομοιδεάτες του και οι εργοδότες του, πως σε ετούτη την πόλη δε γίνονται ανεκτοί οι φασίστες και η προπαγάνδα τους. Κι αν το έχουν λησμονήσει, εμείς θα είμαστε εδώ για να τους το θυμίζουμε...

Antifa hip-hop live διοργανώθηκε στις 28/8 στο 3ο λύκειο, από αντιφασίστριες που μένουν και κινούνται στην ευρύτερη περιοχή των Αμπελόκηπων. Όπως μας λένε και στο κείμενο τους, το live αυτό αποφάσισαν να το κάνουν αφενός για να γίνει αντιληπτό σε κάθε φασίστα που νομίζει ότι θα βρει χώρο στους Αμπελόκηπους για να ξεμυτίσει, ότι κάτι τέτοιο θα πρέπει όσο πιο σύντομα να το ξεχάσει. Και αφετέρου για να έρθει σε επαφή η γειτονία με το αντιφασιστικό κίνημα, αυτό που βρίσκεται στους δρόμους και όχι στις ειδήσεις των 8. Τα παιδιά αντιμετώπισαν κάποια προβλήματα αρχικά με μπάτσους και διευθυντάδες, όπου έκαναν ότι μπορούσαν για να μην γίνει το live, χωρίς όμως κανένα αποτέλεσμα.

28/8
3ο ΛΥΚΕΙΟ

21:00

**HIP-HOP
LIVE**

**SUPPORT YOUR
LOCAL ANTIFA**

ΕΡΓΑ ΟΜΠΕΣ
ΛΟΓΟΥ ΧΑΡΗ
ΕΠΟΧΕΣ
ΑΚΡΑΙΑ ΑΠΤΙΔΡΑΣΗ
ΣΧΩΡΑΜΠΟΡ ΟΡΕΝ ΜΙΣ

μηνύρα: 1 €
ποτό: 3 €

οι καταλήψεις σώζουν!

ούτε οι τράπεζες, ούτε ο θάνατος, ούτε οι οικογένειες, ούτε τα αφεντικά
ούτε η δεξιά, ούτε η αριστερά, ούτε τα φασισταριά, ούτε το παπαδαριό
ούτε οι μπάτσος, ούτε η εθνική επίθεση, ούτε ο τάφος του μεγαλέκου
ούτε το στοίχημα, ούτε το αλκοόλ, ούτε η πρέζα. .&-

ΠΕΜΠΤΗ 2/10	ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3/10	ΣΑΒΒΑΤΟ 4/10
19:00 ΑΛΕΞΟΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗ/ΣΥΖΗΤΗΣΗ: ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ; κατασχέσεις, απιστοπισμοί και αλληλαγνή υποδείγματα στην αγορά στέγης.	19:00 ΑΛΕΞΟΣ ΠΡΟΒΟΛΗ/ΣΥΖΗΤΗΣΗ: - ΒΑΡΚΕΛΟΝΗ, η εκκίνηση και ανακατάληψη του ελεύθερου κοινωνικού χώρου CAN VIES - Η κατάσταση των καταλήψεων στην Ελλάδα / το παράδειγμα της ΑΚ37	12:00 ΠΛΑΤΑΝΟΣ ΠΟΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

Εν όψει των δεύτερων γενεθλίων της, η κατάληψη στέγης Σαχίνη 3, διοργάνωσε σε συνεργασία με την εφημερίδα Άπατρις (συντακτική ομάδα Ιωαννίνων), ένα τριήμερο εκδηλώσεων.

saxini3.squat.gr

ΟΙ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΩΖΟΥΝ

Ένα χρόνο μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τους ναζί της Χ.Α. καλέστηκε πορεία από την αντιφασιστική συνέλευση No Pasaran. Η παρουσία του κόσμου ήταν μαζική και αριθμούσε γύρω στα 1200 άτομα. Ο κόσμος πορεύτηκε στους κεντρικούς δρόμους των Ιωαννίνων και έστειλε το μήνυμα ότι πέρα από τις διώξεις των ηγετικών στελεχών της Χ.Α., ο αντιφασιστικός αγώνας συνεχίζεται με αμείωτο ρυθμό και πως ο αγώνας αυτός είναι αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη.

Με χαρά υποδεχόμαστε ένα νέο αυτοοργανωμένο εγχείρημα στα Γιάννενα, τον απείθαρχο. Μια αυτοοργανωμένη ομάδα ποδοσφαίρου, που έρχεται και αυτή με την σειρά της να ενισχύσει και τον αντιφασιστικό αγώνα στην πόλη μας, δείχνοντας στους φασίστες ότι ούτε στα γήπεδα της πόλης δεν έχουν πια θέση.

ΚΑΝΕΝΑ ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΤΣΑΚΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

Πλέον οι χρυσαυγίτες θα πρέπει να αναζητήσουν στέγη σε ιδιοκτήτη που να είναι ομοϊδεάτης, γιατί η κοινωνία δεν φαίνεται διατεθειμένη να συνεργαστεί μαζί τους. Μέχρι τώρα τα γραφεία της Ξάνθης, της Κυπαρισσίας, της Ναύπακτου, του Νέου Ηράκλειου και του Μαρούσιου κλείνουν είτε ύστερα από άρνηση των ιδιοκτητών να μισθώσουν τα ακίνητα τους στους νεοναζί, είτε επειδή δεν γίνονται δεκτοί στην τοπική κοινωνία. Πιο συγκεκριμένα η ιδιοκτήτης στην Ξάνθη αγνοούσε το γεγονός ότι το διαμέρισμα της είχε γίνει πολιτικό γραφείο του κόμματος και αφού το έμαθε αρνήθηκε να ανανεώσει το συμβόλαιο και απαίτησε την έξωση τους. Ο δε ιδιοκτήτης στο Μαρούσι, ουδέποτε συμφώνησε με την χρήση και τους ζήτησε να αποχωρήσουν από τον κατειλημμένο από αυτούς χώρο του, όπως και έγινε λίγες μέρες αργότερα.

Λίγες μέρες μετά από μια μαζική πορεία ενάντια στο άνοιγμα των γραφείων της χρυσής αυγής στο Μαρούσι, 100 χρυσαυγίτες επιτέθηκαν στην κατάληψη έπαυλη κούβελου, που βρίσκεται στην περιοχή, υπό την ανοχή της ελληνικής αστυνομίας. Το γεγονός αυτό δεν ήταν τυχαίο αφού έγινε κατά την διάρκεια προγραμματισμένης μοτοπορείας τους, που ξεκίνησε από τα κλειστά γραφεία τους στο Ν.Ηράκλειο, για να καταλήξει στα πλέον επίσης κλειστά γραφεία τους στο Μαρούσι. Κατά την διάρκεια της επίθεσης 30 σύντροφοι βρισκόταν στον χώρο της κατάληψης. Αν και αριθμητικά λιγότεροι από αυτούς οι σύντροφοι απέκρουσαν με επιτυχία την παρατεταμένη - οργανωμένη επίθεση (στυλιάρια - επίδειξη μαχαιριών, πτυσσόμενα γκλόπ, αυτοσχέδιες ασπίδες κλπ.) Οι πολυάριθμες αστυνομικές δυνάμεις (ΜΑΤ-ΔΕΛΤΑ) αφού άφησαν τους χρυσαυγίτες να δράσουν ανενόχλητοι όλη αυτήν την ώρα (15') εμφανίστηκαν μετά την αποχώρηση των νεοναζί και περικύκλωσαν την κατάληψη. Από την μανιώδη επίθεση των χρυσαυγιτών προκλήθηκαν ζημιές σε σταθμευμένα Ι.Χ. στον περίγυρο της κατάληψης, ενώ τραυματίστηκαν ελαφρά ορισμένοι σύντροφοι, που βρίσκονταν μέσα στον χώρο. Οι γείτονες στάθηκαν αλληλέγγυοι παρέχοντας τους ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, παραμένοντας έξω από την κατάληψη έως ότου διώχθηκαν από τους μπάτσους.

ΔΕΝ ΘΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ.
ΚΑΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΝΑΖΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ.

Για πρώτη φορά στην πόλη μας είδαμε τους νεοναζί χρυσαυγίτες να κατεβάζουν εκλογικό συνδυασμό για την περιφέρεια Ηπείρου. Πίστευαν μάλλον πως κάπως έτσι, θα μπορούσαν να νομιμοποιηθούν στη γιαννιώτικη κοινωνία κι επιτέλους να ανοίξουν τα πολυπόθητα γραφεία. Δυστυχώς γι' αυτούς, εκτός του ότι όλη η πόλη γέλαγε με τα προεκλογικά τους χαίρια, «κατάφεραν» να πάρουν ένα από τα χαμηλότερα ποσοστά πανελλαδικά.

Μια μικρή αναδρομή στο προεκλογικό παρελθόν...

1.Ενώ αρχικά διαφήμιζαν ότι η παρουσίαση του φασιστοψηφοδελτίου θα γίνει σε μεγάλο ξενοδοχείο της πόλης με όλες τις τιμές, τελικά φάγανε πόρτα από όλους τους ξενοδόχους (μετά από παρέμβαση αντιφασιστών φυσικά). Έτσι λοιπόν καταλήξαν σε μια μπουζουκλερή της Ελεούσας, 10km έξω από τα Γιάννενα, όπου έκαναν την παρουσίαση της ντροπής. Ακόμη κι οι μπάτσοι που τους φυλάγανε από το μένος των αντιφασιστών, ήταν πολλοί περισσότεροι από τα λίγα φασιστοειδή που είχαν μαζευτεί.

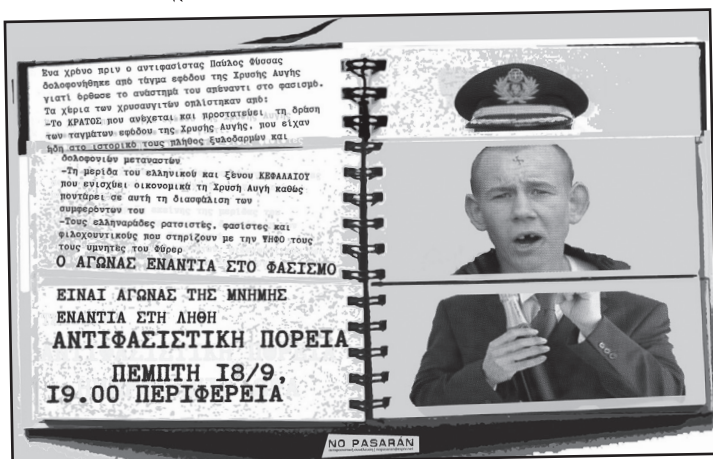
2.Σε μια απεγνωσμένη προσπάθεια να μπορούν να λένε ότι κάτι κάνουν κι αυτά τα παιδιά χωρίς λαιμό στα Γιάννενα, κι ότι δεν είναι και τόσο άχρηστοι όσο φαίνονται, φρόντισαν να μας ενημερώσουν (οι ίδιοι φυσικά, ποιος άλλος?!), για μια και καλά παρέμβαση που έκαναν έξω από την περιφέρεια Ηπείρου γύρω στις 6:00 το πρωί 5 νοματάιοι (για κανά πεντάλεπτο μιλάμε). Φυσικά είχαν σιγουρευτεί πρώτα ότι δεν θα τους πάρει κανένα μάτι και τους βρει κανά κακό.

3.Τους είδαμε μέχρι και να προσπαθούν να εξαγοράσουν ψήφους και συνειδήσεις με δυο σακούλες φαγητά σε μία γειτονιά της πόλης μας, αλλά κι εκεί πόρτα φάγανε. Θεωρούσαν τα “καλόπαιδα” ότι αφού αυτοί είναι τσιράκια των αφεντικών και δεν έχουν αξιοπρέπεια ότι έτσι θα είναι και οι εργάτες. Μα τόσο βλάκες....

4.Έκαναν μηνύσεις σε συντρόφους αντιφασίστες μπας κι έρθουν έστω και για λίγο στο προσκήνιο, αλλά μαντέψτε... πόρτα και στο δικαστήριο. Κι από πάνω τις φάγανε κιόλας (έξω από το δικαστικό, λίγο πριν αρχίσει η διαδικασία) κι ας είχαν όλη τη μπατσαρία των Ιωαννίνων να τους φυλάει, κι ας είχανε φέρει κι άλλους ομοϊδεάτες τους από τις γύρω πόλεις. Πόσο ξεφτίλες...

5. Τέλος, πόρτα έφαγαν μέχρι και από τα αφεντικά της πόλης, όταν προσπάθησαν να επισκεφθούν το εμπορικό επιμελητήριο. Δεν ήταν ότι δεν τους γούσταραν, απλώς η παρέμβαση των αντιφασιστών απέστρεψε και αυτό το ραντεβουδάκι.

Λοιπόν, όσο κι αν μας κάνανε να γελάμε με τα καραγκιοζιλίκια τους, όσο κι αν η αστική δημοκρατία τους δέχεται σε περιφερειακά συμβούλια, όσο κι αν συμμορφώθηκε η αριστερά στους θεσμούς και πλέον δεν έχει θέμα να συζητάται μαζί τους, όσο κι αν κάποιοι “νοικοκυραίοι” που τώρα ξεβολεύτηκαν τους ψηφίζουνε, εμείς θα τους τσακίζουμε. Γιατί εμείς δεν ξεχνάμε ότι είναι οι δολοφόνοι του Λουκμάν και του Φύσσα, κι ότι είναι προδότες της τάξης μας και υποστηρίζουν τα συμφέροντα των αφεντικών.

Ακολουθεί η μετάφραση του κειμένου των μεταναστών μικροπωλητών, 'νομάδες της πόλης', το οποίο μοιράστηκε στην πόλη με αφορμή την αύξηση της καταστολής των μπάτσων απέναντί τους:

Εμείς οι μετανάστες θέλουμε να γνωστοποιήσουμε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε σ' αυτή τη χώρα. Εδώ και πολλά χρόνια, βρισκόμαστε σε αναζήτηση εργασίας αλλά, όπως διαπιστώνετε κι εσείς, είναι πολύ δύσκολο να βρούμε, λόγω της οικονομικής κρίσης. Η πώληση ειδών στο δρόμο με την οποία ασχολούμαστε δεν είναι επιλογή μας. Προκύπτει σαν λύση καθώς δεν θέλουμε ούτε να κλέψουμε, ούτε να επιτεθούμε, ούτε να ζητιανέψουμε. Πρέπει, όμως, κάπως να πληρώσουμε το νοίκι μας, το ρεύμα, το νερό, τη μετακίνηση και τα έξοδα για τις οικογένειες μας που βρίσκονται στην Αφρική.

Τον τελευταίο μήνα η αστυνομία έχει γίνει πιο επιθετική απέναντί μας. Μας κατάσχει συνεχώς τα πράγματα και τρέχουμε για να γλιτώσουμε πρόστιμα, συλλήψεις και ξύλο. Έτσι, δεν μας επιτρέπουν να βγάλουμε ούτε τα προς το ζην. Η επιθετικότητα της αστυνομίας έρχεται να προστεθεί στο μίσος που εισπράττουμε καθημερινά.

Την Πέμπτη 20/11 αστυνομικοί επιτέθηκαν σε έναν από μας, τον χτύπησαν και του πήραν κάτι μικροπράγματα (αναπηρές κ.α.) που προσπαθούσε να πουλήσει και γλίτωσε τελευταία στιγμή την σύλληψη και το πρόστιμο, ξεγλιστρώντας και τρέχοντας. Η υπομονή μας τελειώνει και μιλάμε σε όλους εσάς γιατί χρειαζόμαστε μια λύση.

Τι μπορούμε να κάνουμε για να επιβιώσουμε;

Το Σάββατο 1 Νοεμβρίου στον Αυτοδιαχειριζόμενο Κοινωνικό Χώρο πραγματοποιήθηκε εκδήλωση από την συνέλευση αλληλεγγύης στον Θ. Σίφα που διώκεται για την υπόθεση της MARFIN.

Η εκδήλωση περιλάμβανε ενημέρωση, προβολή, τηλεφωνική επικοινωνία με τον ίδιο και καφενείο οικονομικής ενίσχυσης.

Για περισσότερο υλικό και τα προηγούμενα έντυπα επισκευθείτε το site μας

antifa-i.gr

ΦΑΝΤΑΡΟΣ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ, ΦΑΝΤΑΡΟΣ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ, ΦΑΝΤΑΡΟΣ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΓΙΑ Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΟ.

Τη δευτέρα 10/11 περίπου 65 συντρόφισσες και σύντροφοι, από την Άρτα και τα Γιάννενα, ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Ξυπόλυτου Τάγματος για την πραγματοποίηση αντιμιλιταριστικής παρέμβασης έξω από το Κέντρο Νεοσυλλέτων Άρτας,

Ανάμεσα στους εκατοντάδες που είχαν κληθεί προς στράτευση ήταν και ο σύντροφος Κ. Σακκάς, ο οποίος ήδη από το Μάρτιο του 2014 είχε δηλώσει με δημόσιο κείμενο τους λόγους που τον οδήγησαν στην ολική άρνηση στράτευσης. Παρά την ξεκάθαρη τοποθέτηση του απέναντι στο στρατό, οι караβανάδες του ξαναστείλανε φύλλο κατάταξης. Προφανώς και υποχρέωση του συντρόφου ήταν να το επιστρέψει στους πολεμοκάπηλους αποστολείς του.

Η παρέμβαση διήρκησε περίπου 40' και σίγουρα αναστάτωσε την κανονικότητα του στρατοπέδου. Η διαρκής ανάγνωση κειμένων με ντουντούκα, τα συνθήματα, τα κείμενα και τα φειγβολάν έδωσαν έναν άλλο τόνο στην πρώτη πράξη της υποταγής που σηματοδοτεί η άφιξη στο κέντρο νεοσυλλέκτων. Ακολουθεί μέρος της Δημόσιας Δήλωσης Ολικής Άρνησης Στράτευσης των συντρόφων Κ.Σακκά-Δ.Μανίτσα:

Οι αρμόδιες υπηρεσίες μας ενημέρωσαν έγκαιρα πως πρέπει να υπηρετήσουμε για το κάλο του έθνους, να καταταγούμε για την πατρίδα τους, θέλουν να μας μάθουν να πολεμάμε για την πατρίδα τους. Γελιούνται. Στις 6 Μάρτη του 2014 επιλέξαμε να μην φορέσουμε τα χακί, επιλέξαμε να μην παρουσιαστούμε στα στρατόπεδα τους. Η επιλογή μας είναι πολιτική. Είναι συνειδητή. Δεν πρόκειται να γίνουμε κρέας της ελληνικής πολεμικής μηχανής. Ο ελληνικός στρατός είναι ένας μηχανισμός θανάτου, ιεραρχίας και επιβολής και εμείς οι εχθροί του, οι εκούσιοι καταστροφείς του.

Οι πράξεις και οι συμπεριφορές μας δε συνάδουν με την κυρίαρχη πολιτική της εθνικής ενότητας, δεν αποτελούμε κομμάτι του εθνικού κορμού. Ένας εθνικός κορμός που σε περιόδους κρίσης και αναδιανομής του πλούτου, από κάτω προς τα πάνω, έχει μία και μονό ρητορική: πως πρέπει όλοι μαζί να συμβάλλουμε στο εθνικό καθήκον, να ξεπεράσει η πατρίδα και αυτό τον σκόπελο, μας καλούν να βάλουμε πλάτη στην προσπάθεια σωτηρίας της χώρας. Ωστόσο, δεν αγνοούμε πως ο στρατός είναι ο έσχατος εγγυητής της καπιταλιστικής τάξης, είναι ο κρατικός βραχίονας με το μέγιστο καταστροφικό δυναμικό. Από τους κρετινούς της (ακρο- και κεντρο-) Δεξιάς, μέχρι όλες τις αποχρώσεις της Αριστεράς το διακύβευμα είναι το ίδιο, η επιβίωση της πατρίδας και η ενδυνάμωση της εθνικής κυριαρχίας. Δεν πρόκειται να γίνουμε κομμάτι του ελληνικού επεκτατισμού που αναγνωρίζει τη χούντα της Αιγύπτου, που ξερογλείφεται για να συμμετάσχει στον συριακό εμφύλιο, που υπερασπίζεται τα δικαιώματα των ελληνικών αφεντικών στα πετρελαϊκά κοιτάσματα του Αιγαίου, που ετοιμάζεται να θάψει τους τόνους των χημικών από τις πολεμικές επιχειρήσεις στη Συρία στα νερά της Μεσογείου, ως ένα ακόμα δείγμα ιμπεριαλιστικών καθηκόντων. Όσο και αν οι φιλήσυχοι νοικοκυραίοι κάνουν πως δε βλέπουν, τόσο η συμμετοχή του ελληνικού (παρα)-κράτους στην σφαγή της Σρεμπρένιτσα θα περνά απαραίτητη, τόσο η εμπλοκή του ελληνικού στρατού στην μεσανατολική εκστρατεία του ΝΑΤΟ θα είναι ψιλά γράμματα, τόσο

οι δολοφονίες μεταναστών εργατών στο Αιγαίο θα ξεχνιούνται, τόσο η κοινωνία θα γίνεται ένα απέραντο στρατόπεδο συγκέντρωσης. Ένα στρατόπεδο που επιφυλάσσει την υποτίμηση της εργατικής δύναμης, το θάνατο και την πειθάρχηση για τους «μέσα» και την προετοιμασία για το επερχόμενο μακελειό προς τα «έξω». Το γνωρίζουμε καλά και το λέμε ευθέως, ότι ο πόλεμος γίνεται αντιληπτός από το καπιταλιστικό σύστημα ως παραγωγική διαδικασία, είναι η διαδικασία θανάτου και καταστροφής. **Ε, λοιπόν κύριοι караβανάδες, εμείς δεν πολεμάμε για κανένα θεό, για κανένα αφέντη, για καμιά πατρίδα.**

Για εμάς στο Ξυπόλυτο Τάγμα, αλλά και για όλους τους αρνητές, η ολική άρνηση στράτευσης αποτελεί μία θέση μάχης στον κοινωνικό πόλεμο. Αποτελεί στρατηγική επιλογή μας να εναντιωθούμε στο μιλιταρισμό, και σε μία από τις εκφάνσεις του, την υποχρεωτική θητεία, αφού εκτιμούμε ότι αποτελεί ένα θεσμό ενάντια στους εκμεταλλευόμενους. Το δηλητηριώδες κοκτέιλ εθνικισμού, ρατσισμού, σεξισμού, αποθέωσης της ιεραρχίας λειτουργεί διαλυτικά για την τάξη μας και μας προετοιμάζει για αλληλοσφαγή με τα ταξικά μας αδέρφια εκτός των συνόρων. Από την άλλη εμπνεόμαστε από τις λαμπρότερες παραδόσεις του ντόπιου και του διεθνούς εργατικού κινήματος, προσπαθούμε να ξαναπιάσουμε το νήμα εκείνων των εργατικών αγώνων που διατυμπάνιζαν «ότι οι προλετάριοι δεν έχουνε πατρίδα» και το εννοούσαν. Είμαστε πεπεισμένοι ότι ο αντιμιλιταρισμός και ο διεθνισμός που εμείς προτάσσουμε αποτελεί το μόνο πιθανό ανάχωμα στις πολεμικές ορέξεις των αφεντικών.

Μας λογαριάζετε για εχθρούς σας και πολύ καλά κάνετε.

Κ. Σακκάς, Δ. Μανίτσας

Καβάλα - Γιάννινα / Ιούνιος 2014

xupolutotagma@gmail.com